

[Skræppenborg-Nielsen.]

strere også den tvungne dagpengeforsikring. Ligeret vil betyde mere kontorstyre, og mig bekendt har de to ærede medlemmers partier gang på gang — og ofte med rette — besvaret sig over kontorstyret i dette land; men de synes nu, i hvert fald i denne sag, at gå ind for at fremme dette kontorstyre, at udvikle det endnu mere, og det vil jeg i alt fald ikke være med til.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen sagde i forgårs, at man i denne tid oplever „en sjælden stor interesse for sygekassesagen i al almindelighed. Den optager sindene stærkt netop i disse dage, da folk er meget søgende, meget usikre over for det, der skal ske, og i virkeligheden på mange områder står famlende med hensyn til, hvilken forsikringsform de skal vælge.“

Og det er så rigtigt, som det er sagt. Men hvem bærer skylden for, at mange sygekassemedlemmer i dag står usikkert og famlende? Efter min mening de to ærede medlemmers partier og ikke mindst disse partiets presse. Det, der er sket, er jo, at der er gået politik i sygekassespørgsmålet, ikke for at man kan varetage sygekassemedlemmernes interesser og deres tarv, ikke for at man kan hjælpe dem eller vejlede dem, men for at føre en lille og ofte ussel partipolitisk propaganda. At denne propaganda, at en sådan politik, hvor ussel den end er, har sat sine spor, siger sig selv, og vi, der til daglig arbejder med tingene, kender det vel nok allerbedst.

Må jeg tillade mig at fremkomme med et konkret eksempel herpå. Et medlem af en fortsættelsessygekasse ringede forleden dag til vort kontor og bad om, at hans 16-årige søn måtte blive overført til den almindelige sygekasse, hvoraf han havde ret til at være medlem efter den nye lovs bestemmelser. Men det gjaldt kun sønnen; forældrene ville blive stående som medlemmer af fortsættelsessygekassen, selv om også de havde ret til at blive overført. Faderens begrundelse — og jeg kender denne mand særdeles godt — for at blive stående i fortsættelsessygekassen var, som han selv sagde, alene politisk bestemt, og denne mand er konservativ. Sådan er det, sådan går det, når det ikke er medlemmernes

tarv man har for øje, men alene partipolitiske interesser.

Den standende konflikt mellem læger og sygekasser kunne der siges en hel del om, men det skal jeg afstå fra ved denne lejlighed, fordi det ikke vedrører det lovforslag, vi behandler. Om konflikten vil jeg dog til slut sige nogle ord, nu da den er blevet berørt af de to ærede ordførere ved det foreliggende lovforslags anden behandling. Jeg tror — uden i øvrigt at komme ind på, hvorfor konflikten opstod — at ikke mindst det store flertal af de læger, som konflikten berører, allerede i dag, 7 dage efter konflikstens opståen, er lede og kede af den, fordi de har opdaget, at den lægelige frihed, som trods alt var til stede i udstrakt grad før konflikten, nu er gået tabt. Det siger sig selv, at lægernes modpart, sygekasserne, der altid har bestræbt sig for at have et godt og gnidningsløst samarbejde med lægerne, og som igennem mange år har haft dette gode og gnidningsløse samarbejde til gavn for sygekassernes medlemmer, heller ikke er begejstrede for konflikten. Når forholdet er sådan, og sådan tror jeg det er, er der vel også mulighed for, at nye forhandlinger snarest kan optages og et resultat opnås, et resultat, der så nogenlunde tilgodeser såvel lægernes, men så sandelig også sygekassernes interesser, for sygekasserne har i denne forbindelse efter min mening desværre alt for ofte været sorteper. Trods alt er der jo grænser for, hvad sygekasserne — det vil sige sygekassernes medlemmer — er i stand til at betale til de læger, som ikke en eneste i dette land ønsker at underbyde, tværtimod, men som ingen ej heller betragter som guder, for hvem der skal knæles ved enhver lejlighed. Jeg håber altså, at den standende konflikt mellem lægerne og sygekasserne snarest bringes til ophør, ikke for lægernes skyld, ej heller for sygekassernes skyld, men for patienternes skyld, for det er dem, den først og fremmest går ud over.

Peter Larsen: Jeg skal ikke følge de tanker op, som det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen i dag har lagt op til debat om. Jeg finder tidspunktet lovligt sent; men jeg må alligevel gøre nogle enkelte bemærkninger til de synspunkter, som det ærede medlem fremsatte.